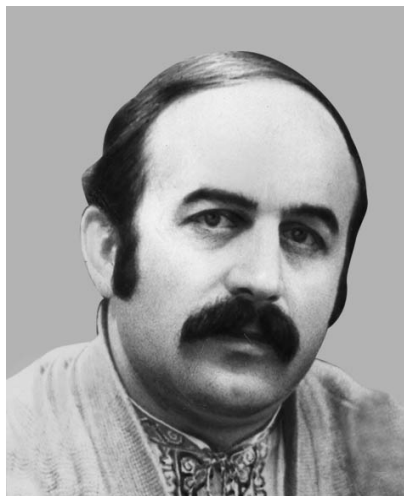

ЗУБАНИЧ Федір Іванович (05. 03. 1947, смт Великий Березний Закарп. обл. — 09. 11. 2004, Київ, похов. на батьківщині) — письменник, публіцист. Брат [М. Зубанич](#). Член НСПУ (1978). Премія Міжнар. фонду ім. Т. Шевченка (1995). Закін. Львівський університет (1971). Працював у редакціях завідувач відділу літ-ри г. «Молодь України» (1975–78), відділу культури г. «Правда України» (1978–82), ред. відділу публіцистики (1982–90), відп. секр. (1990–94) ж. «Вітчизна»; гол. ред. г. «Культура і життя» (1994), «Колос» (1995–97), «Вісті з України» (1996–97), оглядачем, заст. гол. ред. г. «Метро» і «Столиця» (1998–2000), зав. відділів ж. «Президент» і г. «Президентський вісник» (2000–02), гол. ред. гол. редакції висвітлення життя укр. діаспори за кордоном Нац. ТРК України «Всесвітня служба “Укр. телебачення і радіомовлення”» (2003–04; усі — Київ). У худож.-докум. творах відобразив життя і побут верховинців Закарпаття упродовж 20 ст. (нарис «Едельвейси Європи», Уж., 1972; повісті «Довбушеві гори», 1977; «Полонина (лірична сюїта)», 1980; обидві — Київ). Аби зібрати духовні сили українства, розповів про українців, які за різних обставин покинули батьківщину, оселившись у різних краях СРСР: «Беркут — птах гірський: Докум. повість» (1984), «Легенди про Початок і Край світу: Докум. оповіді» (1987), «Гори, перевиті виноградом: О дружбе Украины с Грузией» (1990; спільно з *Р. Чілачавою*; усі — Київ), а також, побувавши на всіх континентах світу, де живуть представники укр.

діаспори, — про українців Канади («Смереки у кленовому лісі», 1990; «Писанка на кленовому листку», К., 1991), Словаччини («Русин єсмь я...», 1990; «Пониже церкви, під Бескидами», 1995), Аргентини («Колумби із колиб», 1993), Австралії («Позичений континент»), Німеччини («Сага про загублених вигнанців») та Франції («Сповідь про втрачену домівку»; усі — 1997; більшість опубл. у ж. «Вітчизна» та «Дукля»). У кн. літ. бесід «Діалоги серед літа» (1982) зібрано 18 нарисів про відомих сучасників; у кн.-колажі «Посеред крику біди» (2004; обидві — Київ) — свідчення про укр. «Праведників народів світу». Вів на Укр. телебаченні автор. програму про визначних митців держави, на Укр. радіо — про українців світу; на радіостанції «Свобода» — передачу «Вечори з Федором Зубаничем». За сценаріями З. знято низку худож. та докум. фільмів. Ініціював спорудження першого пам'ятника Т. Шевченкові на Закарпатті — у Великому Березному (1990). Упорядник зб. документів, архів. матеріалів, листів, доповідей, статей, есе «Чорна книга України» (К., 1998). Окремі твори З. перекладено словац., чес., угор., нім., білорус., азерб. мовами.

Основні твори

Давайте спробую я: Докум. оповіді. К., 1990; Довколосвітня мандрівка у пошуках України: У 3 кн. Кн. 1. К., 2003.

Рекомендована література

1. Кравченко І. Дороги прикрашають землю // Вітчизна. 1978. № 11;
2. Хула Н. На многотрудних дорогах (публіцистика Ф. Зубанича) // ЛУ. 1989, 23 лют.;
3. Худан М. Правда факту – подих життя // Там само. 1991, 21 лют.;
4. Пригорницький Ю. Планета української діаспори // Там само. 1995, 9 лют.;
5. Федір Зубанич: [Некролог] // Там само. 2004, 18 листоп.;
6. Пагирия В., Роглев Х. Одісея Федора Зубанича // Старий Замок. 2004, 19 листоп.;
7. Густі В. Едельвейси не в'януть // Новини Закарпаття. 2004, 18 груд.

Г. В. Воронич

Бібліографічний опис:

Зубанич Федір Іванович / Г. В. Воронич // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-13910>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).